

Håkon Johannes Andersen:
Kirkens nyeste subdiakon
Intervjuet av Lauritz Pettersen

- Først, Håkon, til lykke med vigslingen til subdiakon 2. s i advent!
-Tusen takk!

- Det skjedde i Bergen ved biskop elect?

- Ja, det var en god ordning nå i corona-tiden. Det er noe fremtidsrettet ved å bli tatt hånd om av vår kommende biskop, som allerede administrer oss. Til gjengjeld er det St. Mikael menighet som tar hovedansvaret for den praktiske og liturgiske opplæringen.

- Ja, du er et spennende bekjentskap og opplæringen vil nok kunne gå begge veier, din kompetanse tatt i betraktning! Kan du si litt om deg selv og din bakgrunn – du er østfolding?
- Jeg er født i Drammen, men har vokst opp i Rygge. Min Østfold-tilknytning i mer kvalifisert forstand er en mormor fra Tune og en bestefar fra Fredrikstad. Familien på mammas side har vært feriegjester på Herføl på Hvaler i snart fire generasjoner. I tillegg gikk jeg videregående på musikklinja på Greåker og sang i Borg Bach-kor hos Guttorm Ihlebæk fra jeg var 17 år.

- Altså vaskeekte østlending! Morsomt at du har gått musikklinja på Greåker, selv har jeg undervist 16 år på samme linje, men andre steder! Men nå har du vært medlem i DNKK vel to år. Hvordan kom du i kontakt med DNKK?

- Jeg hørte første gang om DNKK fra Birgit og Lars Lundheim i Trondheim. Birgit er min kusine, og Lars begynte å fortelle meg om gammelkatalisismen da han selv forberedte seg på å konvertere. Senere oppdaget jeg et intervju med Eli og Guttorm Ihlebæk på baksiden av Vårt Land. De fortalte at de var blitt medlemmer av St. Mikael menighet og gledet seg over det. Da dro jeg dit for å treffe dem og opplevde en flott messefeiring og meget vennlige mennesker som fristet til flere besøk.

- Det tyder på et veloverveid valg! Hva tenker du blir det viktigste i din tjeneste, og hvor blir du mest å se som subdiakon?

- Så lenge jeg er student i Bergen er målet å delta på messene og andre kirkelige arrangementer der. De andre helgene regner jeg med å reise til Østlandet. Jeg vet ikke om det går an å rangere de forskjellige oppgavene og tjenestene. Vi deltar heldigvis i den samme messen uansett hvilke spesialoppgaver vi har.

- Du er også kantor. Legger subdiakonvigslingen bånd på deg i så henseende?
- *Nei, her gjelder det bare å kombinere så godt som mulig. I Bergen har jeg inntrykk av at de ønsker mest mulig kantortjeneste, og så kan jeg lese epistelen og delta med røkelsen under evcharistibønnen. I St. Mikael er vi heldige som har en fast, faglært kantor og en dedikert subdiakon. Da holder det at jeg er vikar etter behov. I tillegg vil jeg gjerne fortsette med å spille i Oslo av og til.*

- Du studerer i Bergen i år. Framtidsplaner?
- *Den største utfordringen på kort sikt blir å komme i fast jobb igjen til høsten! Det er nesten uforsvarlig privilegert å ha et helt år fri bare for å studere. Og jeg kommer til å ha flere studieprosjekter som jeg ønsker å fortsette med på fritiden.*

- Hvordan ser du på kirkens kår anno 2020 her til lands og videre?
- *Ved innsettelsen som subdiakon fikk jeg boka «Live Not by Lies – A Manual for Christian Dissidents» av Rod Dreher i gave fra biskop elect Ottar Mikael. Han har tidligere uttalt at den bare er for folk med sterke nerver, men at den inneholder nødvendig beredskap for kommende tider. For oss i DNKK håper jeg at vi kan skaffe oss større kontaktflate utad i tiden fremover. Gammelkatalisismen er en altfor godt bevart hemmelighet i Norge. Kanskje vi kan stikke nesa fram under jubileet for Hans Nielsen Hauge neste år? Eller under Olsok?*

- Takk for nødvendige påpekninger og gode idéer, og lykke til med tjenesten! Vi er glade for å ha deg på laget både her i St. Mikael og nasjonalt, og regner med at du vil bidra med innsikt både her og videre ut i framtiden.